

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku uprawnionej: **(...) S.A. we W.**

przeciwko obowiązany: **(...) spółce z o.o. we W. oraz E. J. (1)**

o udzielenie zabezpieczenia przed wytoczeniem powództwa w sprawie
o stwierdzenie nieważności ugody sądowej

na skutek zażalenia uprawnionej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 5 października 2012 r., sygn. akt X GCo 142/12

p o s t a n a w i a:

1. oddalić zażalenie;

2. zasądzić od uprawnionej na rzecz obowiązanej (...) spółki z o.o. we W. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek uprawnionej

o udzielenie zabezpieczenia roszczenia przed wszczęciem postępowania

o stwierdzenie nieważności ugody sądowej zawartej przez obowiązanych w dniu 12.07.2012 r. przed Sądem Rejonowym dla W. w sprawie pod sygn. akt XI CO 1127/11, poprzez zakazanie sprzedaży akcji imiennych uprawnionej spółki należących do obowiązanej E. J. (1) w toczącym się postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. pod sygn. akt KM PPP 2235/12 z pominięciem prawa pierwszeństwa do nabycia tych akcji, ewentualnie poprzez zawieszenia tego postępowania egzekucyjnego do czasu prawomocnego zakończenia powyższego postępowania sądowego. W ocenie Sądu I instancji uprawniona, stosownie do treści art. 730¹ § 1 k.p.c., nie uprawdopodobniła istnienie przedmiotowego roszczenia dołączonymi do pozwu dokumentami, w szczególności nie wskazała szczegółów dotyczących samej ugody sądowej pomiędzy obowiązany i tego jaki stosunek prawny miałyby ona regulować. W konsekwencji Sąd ten uznał, iż nie było koniecznym rozważanie istnienia przesłanki interesu prawnego, skoro obie wymienione przesłanki muszą być spełnione kumulatywnie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie uprawniona wniosła o jego zmianę przez uwzględnienie wniosku ze wskazaniem korekty organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne i innej sygnatury akt, po którym aktualnie się ono toczy, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie owego wniosku Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od obowiązanych na rzecz uprawnionej kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżąca zarzuciła Sądowi I instancji naruszenie przepisu art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez bezzasadne przyjęcie, iż uprawniona Spółka nie uprawdopodobniła roszczenia mającego być przedmiotem przyszłego powództwa, co doprowadziło do bezzasadnego oddalenia wniosku.

W odpowiedzi na zażalenie obowiązana (...) spółka z o.o. we W. wniosła o jego oddalenie i zasądzenie na jej rzecz od uprawnionej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż Sąd Apelacyjny w całości akceptuje i przyjmuje za własne rozważania Sądu I instancji w zakresie odnoszącym się do przesłanek warunkujących możliwość udzielenia zabezpieczenia a określonych w treści przepisu art. 730¹ k.p.c., w szczególności zaś przesłanki uprawdopodobnienia roszczenia przez uprawnionego, co z tej przyczyny nie wymaga powtarzania.

W realiach przedmiotowej sprawy Sąd Odwoławczy w pełni podziela i przyjmuje za własne również stanowisko Sądu I instancji, iż skarżącej nie powiodła się próba uprawdopodobnienia istnienia spornego roszczenia, którego zamierza w przyszłości dochodzić w postępowaniu sądowym.

Zważyć bowiem trzeba, iż w świetle twierdzeń wniosku i zażalenia uprawnionej oraz odpowiedzi na zażalenie obowiązanej (...) spółki z o.o. we W. w istocie bezspornym pozostaje fakt, że strony owej ugody sądowej (obowiązanej w niniejszej sprawie) jej treścią objęły zwrot kwoty zaliczki w wysokości 90.000 zł, którą w wykonaniu nieważnej umowy przedwstępnej sprzedaży spornych akcji otrzymała od obowiązanej Spółki obowiązana E. J. (1). Natomiast nie dotyczyła ona kwestii związanych z przysługującym tej obowiązanej prawem do owych akcji imiennych uprawnionej. Niewątpliwie zatem skoro obowiązana Spółka zapłaciła na rzecz drugiej obowiązanej bez tytułu prawnego powyżej wskazaną kwotę, to istniała podstawa prawna do domagania się jej zwrotu jako świadczenia nienależnego (art. 411 k.c. w zw. z art. 405 k.c.). W tym kontekście twierdzenia uprawnionej, która odwołuje się w tym zakresie do zapisu pkt 1.5 owej nieważnej umowy, o rzekomo istniejących tylko roszczeniach objętych treścią ugody oraz o jej pozorności, na obecnym etapie postępowania nie mogły zostać zaakceptowane. Oczywistym bowiem w kontekście stwierdzenia nieważności owej umowy prawomocnymi orzeczeniami, do których odwołuje się skarżąca, pozostaje to, iż również zapis cytowanego pkt 1.5 również jest nieważny. Trafnie wskazał więc Sąd I instancji, iż na etapie zawierania spornej ugody kwestie te musiały być poddane analizie Sądu w postępowaniu pojednawczym na gruncie przepisu art. 184 k.p.c.

W świetle powyższych okoliczności, zdaniem Sądu Apelacyjnego, który w tym zakresie podziela stanowisko Sądu I instancji, sam fakt zainicjowania postępowania egzekucyjnego przez obowiązaną Spółkę i skierowanie czynności egzekucyjnych do przedmiotowych akcji obowiązanej E. J. (1), wobec niewykonania przez nią owej ugody, w żaden dostateczny sposób nie uprawdopodobnia ani spornego roszczenia ani też obszernych twierdzeń skarżącej podnoszonych w tym zakresie.

W konsekwencji za trafną uznać należało konstatację Sądu I instancji, iż to nie sama ugoda, lecz podjęte wskutek jej niewykonania czynności egzekucyjne powinny być przedmiotem działania skarżącej i wykorzystania przez nią stosownych do okoliczności środków prawnych. Wskazać przy tym trzeba, iż nie istnieją żadne przeszkody, aby w owym postępowaniu egzekucyjnym mogła również i ona wziąć udział, nabywając sporne akcje w ogłoszonym przez organ egzekucyjny przetargu. Mało tego świadomość skarżącej istnienia takich możliwości potwierdzają dokumenty dołączone do odpowiedzi na zażalenie a dotyczące występowania pełnomocnika uprawnionej w innych

postępowaniach egzekucyjnych, których przedmiotem była licytacyjna sprzedaż akcji należących do innych jej akcjonariuszy.

W konsekwencji z przyczyn powyżej wskazanych zaskarżone postanowienie Sądu I instancji uznać należało za prawidłowe, a skierowane przeciwko niemu zażalenie uprawnionej za pozbawione uzasadnionych podstaw.

Z tych względów Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw.

z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w pkt 1 sentencji. Natomiast o kosztach postępowania zażaleniowego zawartych w pkt 2 sentencji rozstrzygnięto w oparciu o przepis

art. 108 § 1 w zw. z art. 100 i art. 99 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz § 5 w zw.

z § 10 ust. 1 pkt 13 i § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

MR